

[Ole Espersen]

Hertil kommer så, at man i bemærkningerne fra regeringspartierne i betænkningen i dag henviser til en fremstilling af teoretisk karakter af Per Jacobsen – man har oven i købet henvist til sidetallet, som er 248 i tredje udgave af »Kollektiv Arbejdsret« – og dér står der præcis det, som hr. Kaj Poulsen og jeg siger her, så jeg kan kun henvise fru Connie Hedegaard til at læse det, som hendes eget parti har refereret til.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det skal også blive den sidste. Jeg skal bare konstatere, at det er interessant at høre, at et folketingsindgreb ifølge hr. Ole Espersen skal give bedre vilkår for lønmodtagere end aftaler indgået mellem parterne, for det er det, der ligger i Socialdemokratiets ændringsforslag. Jeg synes, det er et interessant synspunkt fra dansk arbejderbevægelses tidligere så stolte frontkæmper.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det forekommer mig, at regeringen og regeringspartierne adskillige gange har sagt både offentligt og her i salen, at PROSAs medlemmer skal have præcis den samme stilling, som man har fået efter de øvrige overenskomster, men det forudsætter da også, at der bliver tale om det samme ikrafttrædelsestidspunkt, og det er kun det, vi ønsker. Det er regeringens egne udtalelser, vi ønsker at følge op i forbindelse med ændringsforslaget.

Carsten Andersen (SF):

Konfliktens egentlige baggrund fik vi også afklaret lidt under udvalgsarbejdet: nok er det pengespørgsmål, som skiller parterne, men vi fik da også afklaret, at man faktisk havde nærmet sig temmelig meget til hinanden, sådan at vi må forstå, at der egentlig kun var ganske kort til, at man kunne være blevet enige, hvis man havde bestræbt sig på det. Men et af de punkter, som man stødte sammen på, er den borgerlige regerings arbejdsmarkedspolitik og løn- og ansættelsespolitik, nemlig individualisering og præmiering for en særlig indsats. Dér har PROSA sagt nej. De ønsker at fastholde en kollektiv

bedømmelse af arbejdsindsatsen, og at det er den, der skal være gældende.

Man har egentlig med næb og kløer strittet imod at få indført fedterovstillægget – undskyld, hr. formand – på dette område, og det er måske nok noget af den kerne, hvorom denne kamp har stået. Det synes jeg man også skal tænke lidt på, når man må konstatere, at Folketinget faktisk er kaldt ind for at løse en problematik, som man ved nogen ihærdighed ved forhandlingsbordet faktisk kunne have løst. Folketinget er halet ind under dæknavnet PROSA, men for at skabe en situation, hvori valget kunne udskrives.

Det er ikke det eneste punkt, hvor Folketinget ligesom er blevet ført bag lyset. Det er også under udvalgsarbejdet blevet klargjort – det fremgår af bilagene til betænkningen – at Folketinget er blevet trukket ind på grund af en trussel om, at det ikke kunne fungere, at forsvaret ville blive lammet, og at politiet også ville være lammet på en række væsentlige områder på grund af en kommende udvidelse af konflikten. Det er under udvalgsarbejdet dokumenteret, at det ikke ville være tilfældet, fordi regeringen faktisk også har dokumenteret, at den har tillid til, at PROSA vil overholde de aftaler, som de har indgået.

Hvad er en aftale? I henhold til Christian den Femtes danske lov er en aftale jo, hvad enten den er mundtlig eller skriftlig, sikret, så længe den kan bevises, og deri ligger faktisk, at regeringen ikke har haft noget grundlag for at gennemføre dette indgreb.

Så vil jeg da godt sige om hele diskussionen om praksis eller ikke praksis, at det har vi faktisk også fået et svar på fra ministeren, og selv om der har været rejst tvivl om en række af de svar, som ministeren har givet, vælger jeg da i alle tilfælde at tro på det svar, som ministeren gav på spørgsmål 13 og 14. Jeg tillader mig at citere svaret: »I forbindelse med love vedrørende fornyelse eller forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler er der ingen fastlagt procedure, og det står i hvert enkelt tilfælde Folketinget frit at vælge den fremgangsmåde, der findes mest hensigtsmæssig.«

Hvis Folketinget finder, at det er mest hensigtsmæssigt i denne situation at lade loven få virkning fra den dato, arbejdsstandsningen ophører, så nytter det ikke at hale Per Jacobsens og alle mulige andres digre værker op på talerstolen og slå hinanden i hovedet